[1997 ஏப்ரல் 30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நெடுங்காலமாக தமிழகத்தினுடைய நீர்வள வாய்ப்புக் கூறு கெடுகின்ற அளவிற்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே தொடர்ந்து கட்டப்பட்டு வருகின்ற அணைகள் காரணமாக உருவாகியுள்ள பிரச்சினை குறித்து 1968-ஆம் ஆண்டு முதல், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலந்தொட்டு பேச்சுவார்த்தைகள் பலமுறை, சற்றொப்ப 27 தடவைகளுக்கு மேல் நடைபெற்று அதிலே வெற்றி காணமுடியாத காரணத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, பிரதமராக திரு. வி. பி. சிங் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்த காலகட்டத்தில் நடுவர் மன்றம் ஒன்றைத் தவிர, வேறு வழியில்லை என்ற தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நிறைவேற்றி அனுப்பி வைத்ததின் அடிப்படையில் தீர்ப்பும் வழங்கப்பட்டு, அந்தத் தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, திரு. வி. பி. சிங் அவர்கள் உடனடியாக நடுவர் மன்றத்தையும் அமைத்து, அந்த மன்றம் வெளியிட்ட இடைக்கால ஆணையை நிறைவேற்ற கர்நாடக மாநில அரசு முன்வராமல், தொடர்ந்து தமிழகம் வலியுறுத்தியதன் காரணமாக மத்திய அரசு அந்த இடைக்காலத் தீர்ப்பை 'கெசட்டில்' வெளியிட வேண்டும் என்று சொல்லி, கெசட்டிலும் வெளியிட்ட பிறகும்கூட கர்நாடகத்தினுடைய பிடிவாதம் இன்னும் நீங்கியபாடில்லை.

முற்பகல் 10-55

இந்தக் காலகட்டத்திலேதான் உச்சநீதிமன்றத்தை இந்த அரசு நாடி தன்னுடைய வழக்கை வலியுறுத்தியபோது, உச்சநீதிமன்றம் ஒரு தாக்கீது தந்தது. அதாவது 'கருத்துத் தாக்கீது'. அந்த அடிப்படையிலே மீண்டும் ஒருமுறை தமிழகத்தினுடைய உடனடி தண்ணீர்த் தேவை குறித்து தமிழக அரசும், கர்நாடக அரசும் பேசுவது நல்லது, எனவே பேசுங்கள் என்று உச்சநீதிமன்றம் கூறியது. அதற்கேற்பத்தான், கர்நாடக மாநில அரசோடு, தமிழக அரசு பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது. நான் அன்றைக்கு இந்த அவையிலே குறிப்பிட்டதைப்போல, பேச்சுவார்த்தைக்கு மீண்டும் செல்லலாமா என்று தமிழகத்திலே ஒரு குரல் எழுந்தபோது, நான் அளித்த விளக்கம், 'நடுவர் மன்றத்தினுடைய வரையறைக்கு உட்பட்டுத்தான் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும். அதிலிருந்து இம்மியும்

விலகாமல் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும்' என்று நான் சொன்னேன். அந்த வெளிப்படையான அறிவிப்புக்குப் பிறகு தமிழக அரசின் சார்பிலும், கர்நாடக மாநில அரசின் சார்பிலும் ஐந்து முறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. கர்நாடகத்திற்கு நாங்கள் சென்று அங்கே பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம். அவர்களும் தமிழகத்திற்கு வந்து பேச்சுவார்த்தை எல்லாம் நடைபெற்றது. பிறகு டெல்லி மாநகரத்திலே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. இப்படி ஐந்து முறை நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் வெற்றி காணவில்லை. அதைக் குறிப்பிட்டு இங்கே இந்த அவையிலே நான் நிதி ஒதுக்கீடு சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற அந்த உரையில் சொன்னேன். இறுதியாக அவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்ற மேகதாது அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை வலியுறுத்திய காரணத்தால் பேச்சுவார்த்தையை மீண்டும் தொடர முடியவில்லை. அத்துடன் முறிந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டேன்.

இங்கே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துக்காட்டியதைப் போலவும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப் போலவும், கர்நாடக முதலமைச்சரைப் பற்றி எந்த ஒரு வார்த்தையும் இங்கே சொல்லவில்லை. அவர் இந்த அரசியல் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்த காவிரிப் பிரச்சினையிலே தன்னுடைய மாநிலத்திற்காக வாதாடுகிறார் என்ற அந்த உணர்வுக்கு அப்பாற்பட்டு— நானும், கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் திரு. பட்டேல் அவர்களும் நெருங்கிய நண்பர்கள்தான். நண்பர்கள் என்பதற்காக அவரும் விட்டுத்தரத் தயாராக இல்லை. நானும், தமிழகத்தினுடைய உரிமையை விட்டுத்தரத் தயாராக இல்லை—அந்த அளவிலே ஏற்பட்டுவிட்ட முடிவைத்தான் அன்றைக்கு நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டினேனேயல்லாமல், கர்நாடக முதலமைச்சரைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட நான் இங்கே பேசவில்லை. ஆனால், எந்த பத்திரிகை அப்படிச் செய்தியை வெளியிட்டது என்று எனக்குத் தெரியாது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. பழனிசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, ஏதாவது ஒரு பத்திரிகை அப்படி ஒரு செய்தியை வெளியிட்டிருக்கலாம் அல்லது வெளியிலேகூட கர்நாடக மாநிலத்தினுடைய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் திரு. நாகே கவுடா அவர்கள், நான் கர்நாடக முதலமைச்சரைத் தாக்கிப் பேசியதாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு, அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கலாம் அல்லது மறுமொழி கூறியிருக்கலாம். நான் இப்போதும் சொல்லுகிறேன், கர்நாடக முதலமைச்சரைப் பற்றிய பேச்சே அன்றைக்கு வரவில்லை,

பேசவும் இல்லை. எழுந்திருக்கிற தாவா, கர்நாடக முதலமைச்சருக்கும், தமிழ்நாட்டினுடைய முதலமைச்சருக்கும் இடையே உள்ள தாவா அல்ல. எழுந்துள்ள பிரச்சினைகளுக்கு அவர் பிரதிநிதித்துவமாக வந்து வாதாடுகிறார். தமிழ்நாட்டினுடைய பிரச்சினைகளுக்காக, முதலமைச்சர் என்ற முறையிலே நான் வாதாடுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே, இருவருக்கும் எந்த தகராறும் கிடையாது. ஆரம்பத்திலேயிருந்து, என்னுடைய எண்ணமெல்லாம், இந்தப் பிரச்சினையை வைத்து, கர்நாடக மாநிலத்திலே உள்ள தமிழர்களுக்கும், தமிழகத்திலே உள்ள கன்னட மொழி பேசுகின்றவர்களுக்கும் இடையிலே குழப்பங்கள் வந்துவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் ஒரு முறை குழப்பம் ஏற்பட்டு, கர்நாடகத்திலே வாழுகின்ற தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்கள் பல பேர் பெரும் அவதிக்கு உள்ளானார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. எனவேதான், இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதிலே நிதானமாக ஒவ்வொரு அடியாக எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வாறேதான் நடந்து கொண்டேன். இருந்தாலும்கூட அவர்கள் கடைசிப் பேச்சு வார்த்தையின்போது, முத்தாய்ப்பாக மேகதாதுவைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்கு முன்பு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் அந்த மாநிலத்தினுடைய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் திரு. நாகே கவுடா அவர்களோடும், மற்ற அதிகாரிகளோடும் பேசும்போது, அதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுத்துவிட்டார்கள். என் முன்னிலையிலேயும் அந்தப் பேச்சு மீண்டும் வந்தபோதும், நானும் மறுத்துவிட்டேன். மறுத்தது மாத்திரம் அல்ல, அன்றைக்குப் பிரதமராக இருந்த திரு. தேவ கவுடா அவர்களுடைய இல்லத்தில் இந்தப் பேச்சு வார்த்தையைப் பற்றி ஒரு விமர்சனம் வந்தபோது நான் அவர்களிடத்திலே விளக்கமாகச் சொன்னேன். அப்போது நம்முடைய அரசின் தலைமைச் செயலாளரும் என்னுடனே இருந்தார். நானும் அவரும் விளக்கங்களைத் தந்தோம். இந்த மேகதாதுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமேயானால், இப்போது நடுவர் மன்றம் அளித்திருக்கிறதே 205 டி.எம்.சி. தண்ணீர் அதற்குப் பதிலாக 70 டி.எம்.சி. தண்ணீர்தான் கிடைக்கும்.

அவர்கள் என்னதான் முயன்றாலும், அதற்குமேல் தண்ணீர் விட முடியாது. எனவே மேகதாதுத் திட்டம் தீமையானது. மேட்டூருக்கு மேலே அவர்களுடைய பகுதியிலே, கர்நாடகப் பகுதியிலே அமைக்கப்படுகிற திட்டத்தால் எங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே ஏற்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன். இப்போது

மாத்திரம் அல்ல, நாம் எப்போதுமே எதிர்க்கவில்லை என்று கர்நாடக அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். தொடர்ந்து எதிர்த்து வருகிறோம்.

முற்பகல் 11-00

கடந்த காலத்திலே அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். முதலமைச்சராக இருந்தபோதும், மேகதாதுத் திட்டத்தை, தமிழக அரசு எதிர்த்து இருக்கிறது. அதையே பின்பற்றி நானும் அதை எதிர்த்துக் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். பிரதமர் அவர்களிடத்திலே நேரடியாகவும் எதிர்ப்பை காட்டினேன். அப்போது அவர் சொன்னார், மழை பெய்து வெள்ளம் பெருகுகிற நேரத்திலே வருகிற தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் தானே மறுபடியும் விடமுடியும் என்ற ஒரு அருமையான தத்துவத்தை அவர் என்னிடத்திலே சொன்னார். நான் சொன்னேன், அப்படி தேக்கி வைக்கலாம். தேக்கி வைக்கின்ற இடத்தை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறீர்களே அதுதான் தவறான இடம். எனவே அதற்கு பதிலாக ஒகேனக்கல் தமிழ்நாட்டுப் பகுதியிலே இருக்கிறது. அங்கே தேக்கி வையுங்கள்; மின்சாரமும் அங்கே உற்பத்தி செய்து கொள்ளலாம். அந்த மின்சாரத்திலே வேண்டுமானால் கர்நாடகத்திற்கு ஓரளவு பங்குகூட தருகிறோம். எனவே, ஒகேனக்கல் திட்டம் அல்லது ராசிமால்-திட்டம்—இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுங்கள், நிச்சயமாக மேகதாதுவுக்கு நாங்கள் ஒப்புதல் அளிக்கவே முடியாது என்று கூறிவிட்டேன். அவரும் ஓரளவு ஒகேனக்கல் அல்லது ராசிமால் திட்டத்தைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கிற அளவிலே தான் எங்களிடத்திலே அன்றைக்கு ஒப்புக்கொண்டுப் பேசினார். வேடிக்கை என்னவென்றால் அப்படி பிரதமர் சொன்ன மறுநாள்—அதாவது மறுநாள் மீண்டும் கர்நாடக மாநில அரசோடு நாங்கள் பேசும்போது, முதலமைச்சரும் மற்றவர்களும், அதிகாரிகளும் இருந்த அந்த நேரத்தில் நம்முடைய அதிகாரிகளும் நாங்களும் கலந்துகொண்ட நேரத்தில் மீண்டும், மேகதாதுத் திட்டத்தை வற்புறுத்தினார்கள். முடியாது என்று சொல்லிவிட்டோம். எல்லாம் முடிந்தது. ஆனால் கடைசியிலே தமிழ்நாடு அரசுதான் விலகிப் போய்விட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. படிப்படியாக பல பிரச்சினைகள் எங்கே தண்ணீரின் அளவை எடுப்பது, எந்த இடத்திலே அளவு செய்வது, அது மேட்டூரிலா அல்லது இன்னோரு பகுதியிலா, பட்லுகொண்டா என்கிற இடத்திலா அல்லது அதற்குக் கீழே ஒரு வியர் ஏற்படுத்தி அங்கேயா என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் பேசப்பட்டன. அதிலே ஓரளவுக்கு அவர்களும் நாமும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலைகள் எல்லாம் உருவாயிற்று.

ஆனால் எத்தனை டி.எம்.சி. தண்ணீர் என்பதுதான் பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினையிலே மேகதாதுவைக் கட்டிவிட்டால்-இன்றைக்கு வேண்டுமானால், மேகதாதுவைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது 200 டி.எம்.சியோ 210 டி.எம்.சியோ தண்ணீர் கொடுப்பார்கள்-மேகதாதுவைக் கட்டிவிட்டப்பிறகு இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஆள வருகின்றவர்கள் யாரோ நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டு மக்களைச் சந்தியிலே விட்டுவிட்டுப் போக நாங்கள் சம்மதிக்க முடியாது என்று நான் அழுத்தந்திருத்தமாக (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்களிடத்திலே சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு தான் இந்தப் பேச்சு வார்த்தை பயன்படாது என்று மீண்டும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கே நாம் சென்று பேச்சு வார்த்தை பயன் அளிக்கவில்லை, உங்களுடைய தீர்ப்பை வழங்குங்கள் என்று கேட்டு, வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறோம், உச்ச நீதிமன்றத்திலே. நடுவர் மன்றம் வேறு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இடையிலே உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, உங்களுடைய உத்தரவுபடி பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம், பயன் இல்லை என்று வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

முற்பகல் 11-05

உச்சநீதிமன்றத்திலே ஐவர் கொண்ட கான்ஸ்டிடியூஷனல் பெஞ்ச் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அது இன்றைக்கு விசாரணை நடத்துகிறது. அந்த பெஞ்சில், அன்றைக்கு நான் குறிப்பிட்டதைப்போல, இந்த வழக்கை விசாரித்து மைய அரசு நிலையை கேட்டு அறிந்து மைய அரசின் சார்பாக 'அட்டர்னி ஜெனரல் ஆப் இந்தியா' 8 வார கால அளவிற்குள் நடுவர் நீதிமன்றம் கொடுத்த இடைக்கால ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்கு வரைவுத் திட்டம் தருவதாக உச்ச நீதிமன்றத்திலே ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதே 2 வாரம் ஆகிவிட்டது என்று கருதுகின்றேன்; இன்னும் 5,6 வாரம் தான் பாக்கி இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன வரைவுத் திட்டத்தை கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்த்திருந்து, அதற்குப்பிறகு நமக்கு நீதி கிடைத்தும், அதை நிறைவேற்றுகின்ற நிலை ஏற்படாமல் போகுமேயானால் நாம், பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு என்ற அந்தப் பழமொழியை ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதைத் தவிர தமிழக அரசுக்கு வேறு வழி இல்லை; ஆனால், நிச்சயமாக நியாயமான தீர்ப்பு நமக்குச் சாதகமான தீர்ப்பு—அல்லது அவர்களுக்கு பாதகமான தீர்ப்பு என்று சொல்லமாட்டேன்–நடுநிலையான தீர்ப்பு கர்நாடக மாநில மக்களுக்கும் பாதகம் இல்லாமல் தமிழ்நாட்டிலே

உள்ள மக்களுக்கும் பாதகம் இல்லாமல், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் பாதகம் இல்லாமல் ஒரு நடுநிலையான தீர்ப்பு வழங்கப்படும் என்றே நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இதற்கிடையிலே தேவை இல்லாமல், இரண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையே சர்ச்சையை உருவாக்குகின்ற வகையில், பேசாத விஷயங்களை பேசியதாக கற்பனை செய்துகொண்டு கர்நாடக மாநிலத்தினுடைய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் பேசி இருப்பது அலலது அறிக்கை விட்டு இருப்பது வருத்தத்துக்கு உரியது; இங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம்கூட கண்டனத்திற்குரியது என்று சொன்னார்கள்; கண்டனத்திற்குரியது என்று கூட கூறமாட்டேன்;வேதனைக்குரியது, வருத்தத்திற்குரியது. இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், நம்முடைய டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே உள்ளவர்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக இருந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதிலே எந்தவிதமான இருவேறு கருத்துக்களுக்கும் இடம் இல்லை. காவிரிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலே ஏற்கெனவே இதே அவையில் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கடந்த காலத்திலே காவிரிப் பிரச்சினையில் என்ன நிலை எடுத்ததோ, அதே நிலை தான் அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசின் நிலை என்று அழுத்தந்திருத்தமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள். அதைப்போல, அ.இ.அ.தி.மு.க அரசு எம்.ஜி.ஆர். காலத்தில் எடுத்த நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து ஏற்றுக்கொண்டு இருந்தது என்பதையும் நீங்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிவீர்கள். இங்கே இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சி சார்புடைய உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் இதிலே எந்த கருத்து மாறுபாடும் கிடையாது; நாங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால், வேண்டுமென்றே, ஏதோ நான் துரோகம் செய்து விட்டேன், துரோகம் செய்துவிட்டேன் என்கின்ற ஒரு கூற்றை, பொருந்தாக்கூற்றை, பொய்க் கூற்றை வெளியிலே இருக்கின்ற முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்கள் தொடர்ந்து கூறி வருகின்றார்கள். அதற்கான பதில் அளிக்கும்போதுதான் இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் அன்றைக்கு வந்தது என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

1924-ஆம் ஆண்டு இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. காவிரிப் பிரச்சினைக்கான ஒப்பந்தம். 1974-ஆம் ஆண்டு இந்த ஒப்பந்தத்தை, உபரித் தண்ணீரை எப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வது என்ற அளவிலே

இந்த ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி நாம் மறுஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற அளவிலேதான், 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆனால், சில பேர், 1974-ஆம் ஆண்டோடு ரத்து ஆகிவிட்டது என்றே கருதியோ அல்லது வேண்டுமென்றோ பிரச்சாரம் செய்தார்கள். இன்னும் வேடிக்கை, நம்முடைய முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் கூட அவர் எழுதிய அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் 1974-ஆம் ஆண்டோடு காலாவதி ஆகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டு இருந்தார். உடனடியாக தி.மு.க. சார்பில் ஒரு கண்டனக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்து, திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அவரே அவர் தவறை உணர்ந்து அந்தப் புத்தகத்திலே உள்ள அந்த வாசகத்தை மாற்றிக்கொள்கிறேன் என்று அறிக்கை விட்டார் என்பது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஆனால், தொடர்ந்து என் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்காக, தமிழ்நாட்டு நலனைக் காட்டிக் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு சில பேர் ஆகிவிட்டார்கள். 1974-ஆம் ஆண்டோடு காலாவதி ஆகிவிட்டது என்று சொன்னால்-அதுதான் கர்நாடகத்தினுடைய வாதமே; அதை ஒத்துக்கொண்டதாக ஆகிவிடுகிறது; நாம் சொல்வது எல்லாம், 1974-ஆம் ஆண்டோடு அந்த ஒப்பந்தம் காலாவதி ஆகவில்லை, தொடருகிறது; உபரித் தண்ணீரை எப்படிப் பகிர்ந்துகொள்வது; ஏற்கெனவே ஒப்பந்தம் ஏற்படும்போது இருந்த தண்ணீரை விட உபரியாக வருகின்ற தண்ணீரை எப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வது என்பதுதான் 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் என்று குறிப்பிட்டு, 1974-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் முடிவடையவில்லை; காலாவதி ஆகவில்லை என்று சொன்னோம். வேடிக்கை, திரு. வி.பி. சிங் அவர்களிடத்திலே கொண்டுபோய் நடுவர் மன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்று நாம் முறையீடு கொடுத்தபோதுகூட அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட வேறு ஒரு முறையீட்டில்—திரு. வி. பி. சிங்கிடம் கொடுத்த முறையீட்டில் 1974-ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பந்தம் காலாவதி ஆகிவிட்டது என்றே குறிப்பிட்டுக் கொடுத்தார்கள். அது எவ்வளவு ஆபத்தான வாசகம் என்பது அன்றைக்கே இந்த அவையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு, அன்றைக்கு அவையிலே இருந்த அ.இ.அ.தி.மு.க உறுப்பினர்கள் எல்லாம்கூட பதில் சொல்ல முடியாமல், நாங்கள் சொன்ன விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது என்பதையும் நாடு மிக நன்றாக அறியும்.

1974-ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பந்தம் ஒன்றும் முடிந்துவிடவில்லை.

1997 ஏப்ரல் 30] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

முற்பகல் 11-10

முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்கள் காவிரிப் பிரச்சினையில் ரொம்ப அக்கறை உள்ளவர்கள், உண்ணாவிரதம் எல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 80 மணி நேரம் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன், என்னைப் பார்த்தா துரோகி என்கிறாய் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நாங்கள் கூட அப்படி உண்ணாவிரதம் இருக்கமுடியும்— திண்டு, திம்மாசு எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு. காந்தியடிகளுடைய உண்ணாவிரதத்தைப் பார்த்திருக்கின்றோம். ஒரு கயிற்றுக் கட்டிலில் அவர் படுத்திருப்பார். கடைசியாக எலுமிச்சைச் சாறு கூட தகரக் குவளையில் சாப்பிட்டு, அப்படிப்பட்ட எளிமையான உண்ணாவிரதம் இருந்ததைப் பார்த்திருக்கின்றோம். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்பதற்காக, 60 நாட்களுக்கு மேல் உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர் நீத்த சங்கரலிங்க நாடாருடைய உண்ணாவிரதத்தையும் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால் இந்த உண்ணாவிரதம் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டக்கூடிய ஒரு உண்ணாவிரதம். அகில உலகத்திலும் உள்ள மக்களுக்கெல்லாம், உண்ணாவிரதிகளுக்கெல்லாம் வழிகாட்டக்கூடிய ஒப்பற்ற உண்ணாவிரதம் அந்த உண்ணாவிரதம்.

கட்டில், கட்டில் மீது மெத்தை, மெத்தைக்கு இருபுறமும் தலையணைகள், மேலே ஒரு தலையணை, கீழே ஒரு தலையணை, பாதுகாப்புக்கு ஐயாயிரம் போலீசார். பக்கத்திலே கடற்கரை ஓரத்திலே ஒரு வேன். சிறுநீர் கழிக்கச் செல்வதற்கோ அல்லது சிற்றுண்டி அருந்துவதற்கோ அந்த வேன் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ஒரு உண்ணாவிரதத்தை இருந்துவிட்டுத்தான் பெரிய தியாகம் செய்துவிட்டேன் என்றெல்லாம் அந்த அம்மையார் பேசுவது மாத்திரம் அல்ல, ஒரு பெரிய தவறான தகவலை என்மீது அல்லது அரசு மீது பழி சொல்வதற்காக வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அதைப் பத்திரிகைகளும் வெளியிட்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகாரர்கள் நம்மைவிட நன்றாகச் சிந்திக்கக்கூடியவர்கள். பல வரலாறுகளைத் தெரிந்தவர்கள். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வரும்போது, அவர்களே இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, சரிதானா என பார்த்து போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு அவர்களே முதல் பக்கத்தில் அல்லது இரண்டாம் பக்கத்தில் பெரிய பேனராக்கி, செய்திகளை வெளியிடுகிறார்கள். மற்ற செய்திகளை வெளியிடவில்லை என்ற

ஆத்திரத்தோடு சொல்லவில்லை. ஆனால் தவறான செய்திகளை வெளியிட்டு, தமிழ்நாட்டை தங்களையறியாமலேயே காட்டிக்கொடுத்து விடக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கின்றேன்.

நான் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டில், 9-6-1992-ல் மத்திய அமைச்சர் திரு.சுக்லா, காவிரிப் பிரச்சினைக்காக எழுதிய கடிதம், 18-7-1992-ல் அதைப் பார்த்து, 21-7-1992-ல் பதில் தயாரித்து, 14-12-1992-ல் ஒப்புதல் அளித்து, 30-3-1993-ல் ஃபேர் காப்பியில் கையெழுத்துப் போட்டு, 14-4-1993-லே அந்தக் கடிதம் டெஸ்பாட்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே, இது நியாயமா என்றுதான் கேட்டிருந்தேன். அதற்குப் பதிலளித்த முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்கள் சொல்கிறார்கள். என்னுடைய காலத்திலே-கழக ஆட்சிக் காலத்திலே, கடந்த காலத்தில்தான் எல்லா அணைகளும் கர்நாடகத்திலே காவிரியில் கட்டப்பட்டன என்று ஒரு உண்மைக்கு முற்றிலும் மாறான தகவலை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஆண்டுக் கணக்கையெல்லாம் வெளியிட்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டுக் கணக்கை எல்லாம் போட்டவுடன் அது உண்மையாக இருக்கும் என்று நம்பி, பத்திரிகைகளும் வெளியிட்டுவிட்டனபோலும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அவருடைய அறிக்கையிலே சொல்கின்றார். சொர்ணாவதி அணை 1973-ல் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார். அதாவது கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று சொல்கிறார். உண்மை என்னவென்றால், சொர்ணாவதி அணை ஆரம்பிக்கப்பட்டது 1965-ஆம் ஆண்டு. முடிக்கப்பட்டது 1984-ஆம் ஆண்டு, அப்போது இருந்த காங்கிரஸ் அரசு அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும்கூட, அந்த எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல், ஆரம்பிக்கப்பட்டது 1965ஆம் ஆண்டு. முடிக்கப்பட்டது 1984-ஆம் ஆண்டு. கபினி அணை கட்டும் பணி 1975-ல் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று ஜெயலலிதா கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அந்த அணை கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டது 1959-ல், 1978-79-ல் அந்த அணை கட்டி முடிக்கப்பட்டது. ஹேமாவதி அணை 1976-ல் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று ஜெயலலிதா கூறுகிறார். அது ஆரம்பிக்கப்பட்டது 1968-ஆம் ஆண்டு. கட்டி முடிக்கப்பட்டது 1979-80-ல். 1976-ல் முடிந்ததாக ஜெயலலிதா அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார். இல்லை. ஹேரங்கி அணை கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டது 1964-ஆம் ஆண்டு முடித்தது 1979-80-ம் ஆண்டில்.

இப்படி கழக அரசு தமிழகத்திலே ஏற்படுவதற்கு முன்பே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேகூட இந்த அணைகள் எல்லாம்

தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. அப்போது எதிர்த்தும்கூட 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி அன்றைக்கிருந்த அரசு தங்களுடைய எதிர்ப்பை காட்டியும்கூட கர்நாடக அரசு அதை மீறி அந்தக் காலத்திலிருந்தே செயல்பட்டிருக்கின்றது. மத்திய திட்டக்குழு, கர்நாடகத்தின் திட்டங்களுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்பது இங்கே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. கர்நாடகத்தின் எந்தவொரு அணைக்கும் மத்திய திட்டக் குழு அனுமதி கொடுக்கவேயில்லை. மத்திய திட்டக் குழுவின் ஒப்புதல் பெறாமல் கர்நாடக அரசு இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருப்பது, ஐந்தாண்டுகள் இங்கே முதலமைச்சராக இருந்த ஜெயலலிதாவுக்குத் தெரியாமல் போவது ஆச்சரியம்தான். தெரியாமல் போகவில்லை. தெரிந்த உண்மைகளுக்கு மாறான விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று முடிவு எடுத்துக் கொண்டவர்களைப் பற்றி நான் என்ன சொல்ல முடியும்? அதைத்தான் அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற எந்த நிதியும் தரவில்லை. ஒரு பெரிய அணைக்கட்டு என்றால் மத்திய அரசு நிதி தரும். அந்த நிதியும்கூட அவர்கள் தரவில்லை. ஏனென்றால், தமிழ்நாடு அரசு, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்து, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்து இந்த அணைகளையெல்லாம் கட்டக் கூடாதென்று தடுத்து வருகின்ற காரணத்தால், எதிர்த்து வருகின்ற காரணத்தால், இதுவரையிலும் மத்திய அரசு இந்த அணைகளைக் கட்டுவதற்கு எந்த நிதியுதவியும் செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்போதுதான், மேகதாது அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்குத் தான் ஏதோ மத்திய அரசு நிதியுதவி கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால், நல்ல வேளை... அவ்வளவுதான் நான் சொல்ல முடியும்.(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

முற்பகல் 11-15

எப்பொழுதும், காவிரி நதித் தண்ணீரால் பயனடையக்கூடிய மாநிலங்களின் ஒப்புதலைப் பெற்ற பிறகுதான் ஒரு மாநில அரசு இதுபோன்ற அணைக் கட்டுக்களைக் கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. அதையும் மீறித்தான் கர்நாடக அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, யாருடைய ஒப்புதலும் இல்லாமலேயே முறைப்படி பெறவேண்டிய ஒப்புதலைப் பெறாமலேயே கர்நாடக அரசு அணைகளைக் கட்டி வருவதன் காரணமாக தமிழகம் தவிப்புக்கு ஆளாகி இருக்கின்றது. அந்தத் தவிப்பை எடுத்துச் சொல்லக்கூட நமக்கு உரிமையில்லையென்று அதை திசை திருப்பி, கர்நாடக முதலமைச்சரைத்

தாக்கிப் பேசியதாக அறிக்கை விடுவது, நாகரீகமான செயல் அல்ல என்பதைத்தான் இப்போது நான் பயன்படுத்துகின்ற கடுமையான சொல்லாகக் கருதி அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தி, இந்த அளவில் என்னுடைய விளக்கத்தை நிறைவு செய்கின்றேன். வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

3. கவன ஈர்ப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதி 55-ன் கீழ் அனுமதிக்கப்பெற்று அவைமுன் வைக்கப்பெற்ற கவன ஈர்ப்பு *(1 முதல் 27 வரை)*

•(இவை 923 முதல் 966 ஆம் வரையுள்ள பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன)

4. அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) மதிப்பீட்டுக் குழு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கைகளை அளித்தல், மதிப்பீட்டுக் குழுவின் தலைவர் திரு.என்.எஸ். ராஜ்குமார் மன்றாடியார்.

திரு. என். எஸ். ராஜ்குமார் மன்றாடியார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பீட்டுக் குழுவின் தலைவர் ஆகிய நான் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவின் கிராமக் குடிநீர் வழங்கல் குறித்த 7-வது அறிக்கை மற்றும் மருத்துவமனைகளும் மருந்தகங்களும் குறித்து 8-வது அறிக்கை ஆகிய 2 அறிக்கைகளைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

(ஆ) பொது நிறுவனங்கள் குழு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் அறிக்கைகளை அளித்தல். பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் தலைவர் திரு. சுப. தங்கவேலன்,

திரு. சுப. தங்கவேலன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் சார்பாகக் குழுவின் 34 மற்றும் 35 ஆகிய 2 அறிக்கைகளைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன். மேற்படி அறிக்கைகள் போதிய அவகாசம் இல்லாமையால், அச்சிட்ட பிரதிகளுக்குப் பதிலாகப் படியெடுத்த பிரதிகளாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வறிக்கைப் பிரதிகள் சட்டமன்ற நூலகத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சிட்ட பிரதிகள் கிடைத்தவுடன் அவை பேரவை உறுப்பினர்களுக்குத் தனியாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

• *923 முதல் 966 வரையுள்ள பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.*